

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 6. decembra 1995 predbežne prerokoval podnet [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vo veci porušenia vlastníckeho práva konaním a rozhodnutím Okresného súdu vo Svidníku sp. zn. 3 C 820/92, a takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Pisateľ podania podaného na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") 7. novembra 1995 označil toto podanie ako "sťažnosť vo veci 3 C 820/92 Okresného súdu vo Svidníku". Rozhodnutia všeobecných súdov nemožno však považovať za také rozhodnutia štátnych orgánov alebo orgánov územnej samosprávy, ktoré podliehajú preskúmaniu ústavného súdu podľa čl. 127 ústavy. Z obsahu podania vyplynulo, že ho možno považovať za podnet podaný podľa čl. 130 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, (ďalej len "ústava"), pretože pisateľ v ňom namietal porušenie svojho vlastníckeho práva konaním a rozhodnutím všeobecných súdov. V podnete ďalej uviedol, že "Okresný súd vo Svidníku porušil platné predpisy dodržiavania ľudských práv, ktoré sú zakotvené v Ústave SR a to čl. 20 ods. 3 - vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných ...". Poukázal na to, že "týmto nezodpovedným a nespravodlivým konaním ma Okresný súd vo Svidníku napomohol okradnúť o môj celoživotne nadobudnutý majetok". K podaniu bolo pripojených 12 príloh, z ktorých bolo zrejmé, že konanie vo veci 3 C 820/92-55 bolo právoplatne skončené rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach 11 Co 297/94 a 11 Co 36/95-90 z 24. januára 1995. Uvedenými rozhodnutiami bola zamietnutá žaloba pisateľa

podnetu o neplatnosť zmluvy o darovaní, registrovanej bývalým Štátnym notárstvom vo Svidníku pod R I 300/91. Podaním z 24. augusta 1995 požiadal dovolací súd o preskúmanie rozhodnutia odvolacieho súdu. Rozhodnutie tohoto súdu sa však medzi prílohami pripojenými k podaniu nenachádza.

Pisateľ podnetu bol toho názoru, že rozhodnutiami všeobecných súdov bolo porušené jeho základné právo upravené v čl. 20 ods. 3 ústavy.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. V danom prípade sa tak aj stalo, pretože podľa citovaného článku ústavy v spojitosti s čl. 141 ods. 1 veta pred bodkočiarkou ústavy, všeobecné súdy konaním vo veci neplatnosti právneho úkonu darovania naplnili právo pisateľa podnetu na jeho súdnu ochranu.

Na druhej strane treba poukázať na to, že ústavný súd môže podľa čl. 130 ods. 3 ústavy začať konanie aj na podnet právnických alebo fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich práv alebo slobôd konaním všeobecných súdov. Podmienkou prijatia podnetu na konanie podľa 18 ods. 3 písm. b/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov je skutočnosť, že konaním súdov alebo samotnými rozhodnutiami všeobecných súdov bolo porušené niektoré zo základných práv alebo slobôd navrhovateľa. Ide o porušenie tých práv alebo slobôd, ktoré zaručuje ústava alebo medzinárodné zmluvy ratifikované Slovenskou republikou, ak zabezpečujú väčší rozsah základných práv a slobôd.

Samotné zamietnutie návrhu účastníka konania rozhodnutím všeobecného súdu nemôže však byť, bez existencie porušenia konkrétneho základného práva alebo slobody, dôvodom na začatie konania o podnete pred ústavným súdom.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nie je nadriadeným orgánom všeobecných súdov, a nie je ani odvolacím súdom ďalšieho stupňa proti ich rozhodnutiam, a preto ich nemôže zrušovať, čo vyplýva z čl. 144 ods. 1, 2 ústavy. Nemá ani právo prieskumného dohľadu nad ich činnosťou, okrem už spomínaných dôvodov, teda ak pri ich rozhodovacej činnosti alebo rozhodnutím samým došlo k porušeniu ústavou zaručených základných práv a slobôd občanov - účastníkov konania (čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ústavy).

Vzhľadom na uvedené rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať
opravný prostriedok.

V Košiciach 6. decembra 1995

Za správnosť opísaného textu
predsedníčka senátu

JUDr. Viera Mrázová

